



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobců: a) Z. D.
 b) V. D.
 oba bytem O. 158, Z.
 zastoupeni JUDr. Radkem Ondrušem, advokátem
 sídlem Bubeníčкова 42, Brno

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
 sídlem Žerotínovo náměstí 3, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17.5.2018, č.j. JMK 72460/2018, sp. zn. S-JMK 150428/2015/OÚPSŘ,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobci nemají právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Shrnutí podstaty věci

1. Žalobci se podanou žalobou domáhají zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 17.5.2018, č.j. JMK 72460/2018, sp. zn. S-JMK 150428/2015/OÚPSŘ, kterým bylo změněno rozhodnutí Městského úřadu Znojmo, odboru výstavby, ze dne 9.9.2015, č.j. MUZN 71641/2015, sp. zn. SMUZN Výst. 5508/2014-Mx, tak, že: „z výrokové části se vypouští výroky č. II. (nařízeno odstranění stavby oplocení) a III. (nařízeno odstranění stavby zemního sklepa), výrok č. V. se označuje číslem II., výrok č. V. se označuje č. III., výrok č. VI. se označuje č. IV., parcelní číslo dotčeného pozemku, 944/6, se nahrazuje číslem 1260 (změna číslování parcel),“ a ve zbytku bylo odvoláním napadené rozhodnutí potvrzeno.
2. Prvostupňovým rozhodnutím bylo žalobcům nařízeno podle § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v rozhodném znění (dále jen „stavební zákon“), odstranění stavby pro individuální rekreaci – zahradní chata (výrok I.), odstranění stavby oplocení (výrok II.) a odstranění stavby zemního sklepa (výrok III.), které byly provedeny na pozemku parc. č. x v k.ú. x.

II. Shrnutí procesního postojů žalobců

3. Žalobci předně považují výrok napadeného rozhodnutí za zmatečný a vnitřně rozporný. Žalovaný dle názoru žalobců také dostatečně neodůvodnil jednotlivé výroky napadeného rozhodnutí, čímž jej zatížil nepřezkoumatelností.
4. Dále žalobci namítají nezákonnost procesního postupu žalovaného, který po zrušení předchozího správního rozhodnutí v této věci zdejší soudem vydal napadené rozhodnutí, aniž žalobcům jako účastníkům správního řízení umožnil vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Žalobci mají také za to, že v daném území jsou v rozporu s územním plánem provedeny a povoleny stavby o větších stavebních výměrách.
5. Žalobci dále shledávají nezákonným závěr žalovaného ohledně kontrolní prohlídky provedené dne 7.9.2015.
6. Konečně žalobci namítají, že podali žádost o dodatečné povolení stavby v rámci odvolacího řízení. Stavební úřad tedy měl řízení o odstranění stavby bez dalšího přerušit do doby vydání meritorního rozhodnutí v řízení o žádosti žalobců.
7. Žalobci navrhují napadené rozhodnutí zrušit a na svém procesním postoji setrvali po celou dobu řízení před zdejší soudem.

III. Shrnutí procesního postojů žalovaného

8. Žalovaný se žalobou nesouhlasí a navrhuje, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejší soudem.

IV. Posouzení věci

9. Žaloba byla podána včas (§ 72 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního /dále jen „s.ř.s.“/), osobami k tomu oprávněnými (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

10. Zdejší soud tak napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná.
11. Zdejší soud o žalobě rozhodoval přednostně v souladu s § 56 odst. 1 s.ř.s.; byť žalobci ani žalovaný přednostní rozhodnutí věci nepožadovali, dospěl soud k závěru, že skutečnost, že o věci již jednou rozhodoval a rozsudkem ze dne 6.3.2018, č.j. 62 A 52/2016-47, ji vrátil žalovanému k dalšímu řízení, je v daném případě dostatečně závažným důvodem pro přednostní projednání a rozhodnutí věci. Současně stav vyřizování věci podle pořadí, v jakém do soudního oddělení 62 a 67 zdejšího soudu došly, přednostní projednání a rozhodnutí v této věci bez újmy účastníkům řízení v jiných věcech podle zdejšího soudu umožnil.
12. Nejprve se zdejší soud zabýval námitkou zmatečnosti a rozpornosti výroků napadeného rozhodnutí.
13. Podle § 68 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), se ve výrokové části uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků podle § 27 odst. 1 správního řádu. Účastníci, kteří jsou fyzickými osobami, se označují údaji umožňujícími jejich identifikaci (§ 18 odst. 2 správního řádu); účastníci, kteří jsou právnickými osobami, se označují názvem a sídlem. Ve výrokové části se uvede lhůta ke splnění ukládané povinnosti, popřípadě též jiné údaje potřebné k jejímu řádnému splnění a výrok o vyloučení odkladného účinku odvolání (§ 85 odst. 2 správního řádu). Výroková část rozhodnutí může obsahovat jeden nebo více výroků; výrok může obsahovat vedlejší ustanovení.
14. Jak je uvedeno výše, napadeným rozhodnutím došlo ke změně prvostupňového rozhodnutí o nařízení odstranění stavby, které ve výrokové části obsahovalo výroky I. až VI. Výrok I. (nařízení odstranění stavby pro individuální rekreaci – zahradní chata) zůstal napadeným rozhodnutím nezměněn. Výroky II. (nařízení odstranění stavby oplocení) a III. (nařízení odstranění stavby zemního sklepa) byly napadeným rozhodnutím „vypuštěny“; dle názoru zdejšího soudu zrušeny podle § 87 správního řádu. Dále napadené rozhodnutí ve výroku 2) označuje výrok V. prvostupňového rozhodnutí číslem II. a výrokem 3) označuje (taktéž) výrok V. prvostupňového rozhodnutí číslem III. Výrokem 4) napadené rozhodnutí označuje výrok VI. prvostupňového rozhodnutí za výrok IV. a posledním výrokem (opět označeným č. 4/) napadené rozhodnutí nahrazuje parcelní číslo dotčeného pozemku 944/6 parc. č. 1260 z důvodu změny číslování parcel. V odůvodnění napadeného rozhodnutí je pak uvedeno, že žalovaný dává žalobcům za pravdu, pokud jde o vedlejší stavby ke stavbě hlavní; nařízení jejich odstranění tak považuje za nezákonné.
15. Ze změny výroků napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný ve výroku 2) napadeného rozhodnutí nesprávně označil měněný výrok – namísto výroku IV. uvedl výrok V. Žalobcům přitom, i s ohledem na obsah odůvodnění napadeného rozhodnutí, muselo být zřejmé, jaké povinnosti jim napadené rozhodnutí ukládá – odstranění stavby pro individuální rekreaci, předložení návrhu technologického postupu prací při odstraňování stavby ve stanovené lhůtě, nahrazení nákladů řízení a dodržení stanovených podmínek pro odstranění stavby. Jedná se tedy o zřejmou nesprávnost v psaní ve smyslu § 70 správního řádu, podle něhož opravu zřejmých nesprávností v písemném vyhotovení rozhodnutí na požádání účastníka nebo z moci úřední usnesením provede správní orgán, který

rozhodnutí vydal; týká-li se oprava výroku rozhodnutí, vydá o tom správní orgán opravné rozhodnutí. Postup spočívající ve vydání opravného rozhodnutí žalovaným byl namístě i v posuzované věci. Bude tedy na žalovaném, aby opravné rozhodnutí vydal a výrok jím opravil. Výrokovou část napadeného rozhodnutí za nepřezkoumatelnou ani nezákonnou tak zdejší soud nepovažuje.

16. Současně zdejší soud neshledal důvodnou ani námitku nedostatečného odůvodnění jednotlivých výroků napadeného rozhodnutí, zejména výroků 2), 3) a 4). Žalovaný napadeným rozhodnutím zrušil dva výroky prvostupňového rozhodnutí a ve zbytku napadené rozhodnutí (po přečíslování výroků) potvrdil. Prvostupňové i odvolací rozhodnutí přitom v souladu se zásadou jednotnosti řízení tvoří jeden celek, pročez nelze napadenému rozhodnutí, resp. žalovanému, vytýkat nedostatečné odůvodnění těch výroků, které byly dostatečně odůvodněny již prvostupňovým rozhodnutím. Pokud žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí důkladně vypořádá odvolací námitky žalobců (což se také stalo), postačilo konstatování, že odvolací správní orgán se závěry prvostupňového rozhodnutí souhlasí.
17. Žalobci dále nesouhlasí s tím, že jim žalovaný před vydáním napadeného rozhodnutí v rozporu s § 36 odst. 3 správního řádu neumožnil vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí a uplatnit námitky a připomínky.
18. Podle § 36 odst. 3 správního řádu nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal. V případě, že podkladem rozhodnutí jsou písemnosti a záznamy, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 správního řádu uchovávány odděleně mimo spis, může se účastník, o jehož právním nároku se v řízení rozhoduje, s těmito podklady seznámit pouze v podobě, která nezmaří účel jejich utajení; není-li to možné, sdělí se takovému účastníkovi alespoň v obecné rovině, jaké skutečnosti z těchto podkladů vyplývají. Správní orgán si předtím, než účastníkovi umožní seznámit se s podklady podle předchozí věty, vyžádá vyjádření orgánu, který tyto podklady poskytl. Nerozhoduje-li se v řízení o právním nároku účastníka, není takový účastník oprávněn seznámit se s podklady rozhodnutí, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 správního řádu uchovávány odděleně mimo spis.
19. Ze správního spisu se v tomto směru podává, že žalovaný skutečně žalobce k vyjádření se k podkladům rozhodnutí nevyzval (opak ostatně žalovaný ani netvrdí). Naopak dle názoru zdejšího soudu žalovaný přílehavě odkazuje na § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, podle něhož dojde-li správní orgán k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část změnit; změnu nelze provést, pokud by tím některému z účastníků, jemuž je ukládána povinnost, hrozila újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se; podle § 36 odst. 3 správního řádu se postupuje, pouze pokud jde o podklady rozhodnutí nově pořízené odvolacím správním orgánem; je-li to zapotřebí k odstranění vad odůvodnění, změnit odvolací správní orgán rozhodnutí v části odůvodnění; odvolací správní orgán nemůže svým rozhodnutím změnit rozhodnutí orgánu územního samosprávného celku vydané v samostatné působnosti.
20. V posuzované věci žalovaný před vydáním napadeného rozhodnutí nepořizoval žádné nové podklady rozhodnutí, a proto neměl povinnost postupovat podle § 36 odst. 3 správního řádu a umožnit žalobcům vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.

21. Pokud žalobci uvádějí, že v daném území dochází k povolování staveb, které jsou v rozporu s územním plánem a žalovaný jim výše popsáním postupem neumožnil uvedené skutečnosti před vydáním napadeného rozhodnutí namítat, pak tato skutečnost – jako argument pro dodatečné povolení stavby může být významná toliko v řízení o dodatečném povolení stavby, nikoli v řízení o odstranění stavby. Prostřednictvím řízení o dodatečném povolení stavby je možné zabránit odstranění stavby, která je v rozporu s rozhodnutím nebo opatřením stavebního úřadu, nebo stavby postavené bez takového rozhodnutí či opatření. V tomto řízení stavební úřad posuzuje, zda jsou splněny podmínky pro to, aby byla stavba dodatečně povolena. Naopak v řízení o odstranění stavby stavební úřad posuzuje pouze to, zda je stavba provedena bez rozhodnutí nebo opatření vyžadovaného stavebním zákonem nebo bez opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nahrazující anebo v rozporu s ním, a zda stavba nebyla dodatečně povolena; mimo rámec předmětu řízení o odstranění stavby se proto ocitají námitky, které mohli žalobci uplatňovat v řízení o dodatečném povolení stavby (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13.9.2017, č.j. 5 As 90/2017-22). Ani tuto žalobní námitku tak zdejší soud neshledal důvodnou.
22. Žalobci dále žalobou brojí proti „místnímu šetření“ ze dne 7.9.2015, které považují za provedené v rozporu se zákonem, neboť o něm žalobci nebyli vyrozuměni a neměli tak možnost se jej zúčastnit a podat námitky nebo připomínky.
23. Ze správního spisu plyne, že stavební úřad provedl dne 13.5.2014 kontrolní prohlídku, o čemž pořídil protokol, který je podepsán žalobcem b). Dne 20.5.2014 stavební úřad zahájil řízení o odstranění stavby. Dne 10.6.2014 stavební úřad nařídil ústní jednání spojené s ohledáním místa, o jehož výsledku byl sepsán protokol, jehož součástí je i fotodokumentace stavby (základové desky a stavebního materiálu), který je podepsán žalobcem b). Usnesením ze dne 11.6.2014 bylo řízení o odstranění stavby přerušeno z důvodu podání žádosti o dodatečné povolení stavby. Oznámením ze dne 5.11.2014 bylo stavebním úřadem rozhodnuto o pokračování v řízení o odstranění stavby. Další ústní jednání spojené s ohledáním místa nařídil stavební úřad na den 27.11.2014; i o tomto ohledání byl pořízen protokol včetně fotodokumentace stavby (již hrubé stavby včetně střechy s krytinou a osazenými okny), který je taktéž podepsán žalobcem b). Následně stavební úřad rozhodnutím č.j. MUZN 94655/2014 ze dne 8.12.2014 nařídil odstranění stavby. Toto rozhodnutí bylo zrušeno rozhodnutím žalovaného č.j. JMK 56875/2015 ze dne 28.5.2015. Součástí správního spisu jsou i dvě fotografie stavby pořízené zřejmě dne 7.9.2015 úředními osobami stavebního úřadu, na kterých je nikoli z bezprostřední vzdálenosti zachycena stavba. Následně stavební úřad vydal prvostupňové rozhodnutí č.j. MUZN 71641/2015 ze dne 9.9.2015, kterým bylo nařízeno odstranění stavby; proti tomuto rozhodnutí podali žalobci odvolání, o kterém žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím.
24. Zdejší soud dává žalobcům za pravdu v tom, že stavební úřad nepostupoval při pořízení fotografií ze dne 7.9.2015 v souladu s § 54 správního řádu, podle jehož odst. 3 správní orgán o ohledání na místě vyrozumí též toho, kdo je oprávněn s předmětem ohledání nakládat. Nelze však přehlédnout, že stavební úřad při rozhodování vycházel z podkladů získaných v rámci ústních jednání spojených s ohledáním na místě ze dne 10.6.2014 a především ze dne 27.11.2014, při kterém bylo zjištěno a zapsáno do protokolu, který žalobce b) podepsal, že se jedná „o nepovolenou stavbu, která je v nesouladu s platným územním plánem města Znojma a obcí Dobšice, Kuchařovice, Nový Šaldorf – Sedlešovice a Suchobrdly schváleným pro správní území města Znojmo městským zastupitelstvem 31.7.2014.“

Funkční využití plochy předmětné lokality je v závazné části určeno pro objekty individuální rekreace – Idp, s maximálně zastavěnou plochou do 40 m². Stavba má zastavěnou plochu 58 m².“ Z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí je dále zřejmé, že stavební úřad z fotografií pořízených dne 7.9.2015 žádné závěry nevyvozoval. Zdejší soud tak konstatuje, že ač stavební úřad pochybil, pokud do správního spisu založil fotografie ze dne 7.9.2015, které byly pořízeny bez účasti žalobců, nemůže mít tato skutečnost žádný vliv na zákonnost napadeného nebo jemu předcházejícího rozhodnutí.

25. Žalobci konečně namítají, že podali žádost o dodatečné povolení stavby v rámci odvolacího řízení a žalovaný tak měl řízení bez dalšího přerušit do doby vydání meritorního rozhodnutí o této žádosti, což neučinil.
26. Podle § 129 odst. 2 stavebního zákona stavební úřad v oznámení o zahájení řízení o odstranění stavby poučí vlastníka nebo stavebníka o možnosti podat ve lhůtě 30 dnů od zahájení řízení žádost o dodatečné povolení stavby. Byla-li žádost o dodatečné povolení podána před zahájením řízení o odstranění stavby, má se za to, že byla podána v okamžiku zahájení řízení o odstranění stavby. Pokud stavebník nebo vlastník stavby požádá ve stanovené lhůtě o její dodatečné povolení, stavební úřad přeruší řízení o odstranění stavby a vede řízení o podané žádosti.
27. Podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona nařídí stavební úřad odstranění stavby mimo jiné vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí vyžadovaného stavebním zákonem nebo bez opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nahrazující anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena.
28. Obecně lze konstatovat, že řízení o odstranění stavby podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona je prostředkem k odstranění staveb postavených bez příslušného zákonného oprávnění či povolení. Pokud by k jejich odstranění došlo vždy a za všech okolností, mohlo by dojít k nepřiměřenému zásahu do práv vlastníka stavby či stavebníka. Z tohoto důvodu zákon umožňuje (za kumulativního splnění zákonných podmínek), aby byla stavba dodatečně povolena. Pro dodatečné povolení stavby zákon konstruuje speciální řízení zahajované na žádost stavebníka nebo vlastníka poté, co je již z moci úřední vedeno řízení o odstranění stavby. Řízení o dodatečném povolení stavby je tedy specifickým prostředkem navázaným na řízení o odstranění stavby, pomocí něhož lze zabránit odstranění stavby, která je v rozporu s rozhodnutím stavebního úřadu nebo je postavena bez takového rozhodnutí. Řízení o odstranění stavby a řízení o jejím dodatečném povolení spolu velmi úzce souvisí. Řízení o odstranění stavby je řízením prvotním, obligatorním, které musí být, jsou-li pro to splněny zákonné podmínky, zahájeno vždy. Řízení o dodatečném povolení stavby je naproti tomu řízením fakultativním, neboť záleží pouze na žádosti stavebníka (a splnění dalších zákonných podmínek), zda bude zahájeno a vedeno. Řízení o dodatečném povolení stavby je svojí povahou akcesorické řízení k řízení o odstranění stavby, které je specifické tím, že je „vloženo“ do řízení o odstranění nepovolené stavby a do jisté míry je s ním svázáno (rozsudky Nejvyššího správního soudu č.j. 2 As 166/2015 - 33 ze dne 27.8.2015, č.j. 3 As 18/2011 - 117 ze dne 23.11.2011 nebo č.j. 6 As 207/2014 - 36 ze dne 11.11.2014).
29. V posuzované věci žalobci po zahájení řízení o odstranění stavby podali dne 10.6.2014 žádost o dodatečné povolení stavby, kterou bylo zahájeno řízení o dodatečném povolení stavby. Stavební úřad řízení o odstranění stavby usnesením č.j. MUZN 41474/2014 ze dne

11.6.2014 přerušil a následně rozhodnutím č.j. MUZN 68104/2014 ze dne 30.9.2014 žádost žalobců o dodatečné povolení stavby zamítl. Po nabytí právní moci naposled uvedeného rozhodnutí stavební úřad pokračoval v řízení o odstranění stavby a rozhodnutím č.j. MUZN 91655/2015 ze dne 8.12.2014 nařídil odstranění stavby. Toto rozhodnutí bylo na základě odvolání žalobců rozhodnutím žalovaného č.j. JMK 56875/2015 ze dne 28.5.2015 zrušeno. Poté stavební úřad novým prvostupňovým rozhodnutím opět nařídil odstranění stavby. Žalobci proti tomuto rozhodnutí brojili odvoláním ze dne 25.9.2015, jehož součástí byla i žádost o dodatečné povolení stavby, kterou odůvodnili tím, že probíhalo řízení o změně územního plánu v lokalitě stavby, jehož předmětem měla být i změna způsobu využití dané funkční plochy tak, že by stavbu bylo možno z hlediska její souladnosti s územně plánovací dokumentací akceptovat.

30. Žalobci tak v rámci řízení o odstranění stavby - ještě před existencí pravomocného rozhodnutí o odstranění stavby - opakovaně podali žádost o dodatečné povolení stavby. Stavební zákon přitom takový postup nevylučuje (odlišně od situace, kdy k podání žádosti dojde až po pravomocném rozhodnutí o odstranění stavby – srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 2 As 166/2015-33 ze dne 27.8.2015). Podání opakované žádosti o dodatečné povolení stavby i po uplynutí lhůty 30 dní podle § 129 odst. 2 stavebního zákona ostatně připouští i Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. 6 As 230/2015-34 ze dne 14.1.2016, avšak toliko tehdy, nejedná-li se o žádost obstrukční. Jak Nejvyšší správní soud uvedl: „[p]okud by se jednalo o zjevné zneužití práva a obstrukci, nelze jistě ponechat správní orgán tvář v tvář takovému jednání zcela bezbranným. V takových situacích je na místě, aby stavební úřad, resp. odvolací orgán, uvážil, zda jsou dány důvody pro přerušení řízení, a v případě, že by podání opakované žádosti bylo zcela zjevně účelové a jeho hlavním cílem by bez pochybností bylo jen zdržovat řízení o odstranění stavby, mohl by úřad odmítnout řízení o odstranění stavby přerušit“. Z uvedeného tedy plyne, že ne každé podání žádosti o dodatečné povolení stavby přerušuje řízení o jejím odstranění.
31. V posuzované věci žalobci opakované podání žádosti o dodatečné povolení stavby odůvodnili připravovanou změnou územního plánu, což samo o sobě jistě není *prima facie* důvodem obstrukčním. Žalovaný však, v souladu s právním názorem Nejvyššího správního soudu obsaženým v posledně citovaném rozsudku a dle názoru zdejšího soudu správně, neshledal důvod pro přerušení řízení o odstranění stavby, neboť ani po změně územního plánu by stavba žalobců nemohla být dodatečně povolena.
32. V odůvodnění napadeného rozhodnutí k tomu žalovaný uvedl, že „[p]řed vydáním tohoto nového rozhodnutí o odvolání se proto KrÚ OÚPSŘ zabýval aktuálním právním stavem vydané územně plánovací dokumentace, a zjistil, že Změna č. 1 Územního plánu Znojmo zákonným procesem pořizování již prošla a účinnosti nabyla dne 6.7.2017. Na stavu existujícím před vydáním původního odvolacího rozhodnutí - pokud jde o pozemek parc. č. x s „černými“ stavbami - však nezměnila nic; předmětný pozemek se nadále nachází v ploše zahrádek s hlavním využitím pro rodinnou rekreaci formou zahrádkaření, specifikace využití plochy -/-i (přípustné stavby pro rodinnou rekreaci do 40 m² zastavěné plochy, s možností podsklepení, jednopodlažní s podkrovím). Z uvedeného je patrné, že ke změně skutkových okolností, oproti stavu při vydání rozhodnutí SÚ Znojmo ze dne 30.9.2014, č.j. MUZN 68104/2014, jímž stavební úřad zamítl žádost odvolatelů o dodatečné povolení staveb načerno postavených na pozemku parc. č. x, nedošlo. Další žádost o dodatečné povolení stavby není odůvodněna nově vyvstávajícími a současně relevantními skutečnostmi, jež by mohly vést k jinému výsledku řízení o dodatečném povolení stavby; řízení jí zahájené nelze dle názoru odvolacího orgánu kvalifikovat

jako řízení o předběžné otázce, zakládající povinnost stavebního úřadu (za současné situace KrÚ OÚPSŘ), s odkazem na ustanovení § 129 odst. 2 stavebního zákona řízení o odstranění stavby přerušit. Ze stejného důvodu KrÚ OÚPSŘ neshledává důvod ani k fakultativnímu přerušení řízení podle obecného ustanovení - § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu.“ Odůvodnění postupu žalovaného, který nepřerušil řízení o odstranění stavby po podání druhé žádosti o odstranění stavby, zdejší soud považuje za srozumitelné a logické; navíc žalobci tyto závěry věcně nerozpouští.

33. S ohledem na výše uvedené dospěl zdejší soud k závěru, že žalovaný aplikoval správný právní předpis, v jeho mezích správnou právní normu, přitom pochybení, jež by mělo vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, se nedopustil ani při její aplikaci na zjištěný skutkový stav. Soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec těchto uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Soud tedy žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

34. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobci nebyli ve věci úspěšní, a proto jim nenáleží právo na náhradu nákladů řízení, to by náleželo procesně úspěšnému účastníkovi – žalovanému. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému v souvislosti s řízením vznikly náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto mu náhrada nákladů řízení nebyla přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 14.11.2019

David Raus v.r.
předseda senátu